

ת"פ 12112/12-16 - מדינת ישראל נגד מחמד אבו גרבייה

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 12112-12-16 מדינת ישראל נ' אבו
גרבייה(עציר)

16/4/2018

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מחמד אבו גרבייה (עציר)

הנאשם

נוכחים:

התובעת עו"ד שרית כץ

הנאשם הובא על ידי השב"ס

ב"כ הנאשם עו"ד הישאם קבלאן

גזר דין

מבוא

1. בהכרעת דין מיום 10.1.18, הורשע הנאשם, לפי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירה של סיוע להתפרצות למקום מגורים, לפי סעיף 406(ב) יחד עם סעיף 31 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977; בעבירה של גניבת רכב בצוותא חדא, לפי סעיף 413(ב) יחד עם סעיף 29(א) לחוק העונשין; ובעבירה של נהיגה ברכב מנועי ללא רישיון נהיגה, לפי סעיף 10א לפקודת התעבורה.

לפי כתב האישום המתוקן, ביום 29.11.16 בסמוך לשעה 03:00, הגיע הנאשם עם אחרים לבית פרטי ברחובות. עת דרי הבית לנים את שנתם, פתחו האחרים את שער הכניסה לחצר, כשכפפות לידיהם, ונכנסו לבית בכך שפתחו חלון במטבח באמצעות חפץ חד, בעוד הנאשם ממתין להם בסמוך ומאבטח את מעשיהם. בהמשך, נטלו הנאשם והאחרים, בצוותא חדא, מפתחות רכב שברולט שחנה מול הבית. זמן קצר לאחר מכן, נכנס הנאשם לרכב ונסע מהמקום, כשהוא עוטה כפפות לידייו. בחלוף כשעה, אותר הנאשם ברכב בדרכו למחסום.

2. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה עונשית.

טענות הצדדים

3. באת כוח התביעה טענה שכתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם נפגעו הערכים החברתיים של שמירה על קניין הפרטי, הפרטיות ותחושת הביטחון של בעלי הבית. את העבירות ביצע הנאשם בצוותא עם אחרים. הנאשם גם פגע במשתמשי הדרך, תוך סיכון חיי אדם. לטענתה, רמת הפגיעה גבוהה, כאשר הנאשם סייע לאחרים להתפרץ לבית, סיכן את דרי הבית, גנב רכב ונהג ברכב ללא רישיון וללא ביטוח.
4. לטענת באת כוח התביעה, לאור מדיניות הענישה ונסיבות ביצוע העבירות, מתחם העונש ההולם נע בין מאסר לתקופה של 15 חודשים ובין מאסר לתקופה של 30 חודשים, לצד ענישה נלווית.
5. באת כוח התביעה ציינה את הנסיבות הבאות שאינן קשורות לביצוע העבירות: לנאשם 12 הרשעות בתחום התעבורה, שתיים מהן מאוחרות לעבירות בתיק דנן. מכאן, כי הנאשם נהג פעמיים כשרישיונו פקע ובפעם השלישית ביצע העבירות בתיק דנן, תוך ביצוע עבירות דומות. מכאן, שיש להטיל עליו ענישה מחמירה יותר על עבירות התעבורה. הנאשם גם לא פנה להליך טיפולי ואין אפיק שיקומי בעניינו.
6. מכאן עתרה באת כוח התביעה להטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 15 חודשים במצטבר לכל מאסר אחר, מאסר על תנאי, קנס ופיצויים למתלוננים, פסילת רישיון בפועל במצטבר לכל פסילה אחרת ופסילה על תנאי.
7. כאן המקום להעיר, כי תחילה טענה באת כוח התביעה כי הנאשם נעדר עבר פלילי, וזאת למרות שבא כוח הנאשם ציין מספר פעמים בדיונים קודמים כי הדיון נדחה לצורך בירור מצבו המשפטי בתיק המתנהל בבית המשפט המחוזי. אולם, לאחר טיעוניו של בא כוח הנאשם, ומשהסתבר כי על הנאשם הוטל מאסר בגין סיוע לשוד, לא ביקשה להחמיר את עתירתה העונשית.
8. בא כוח הנאשם טען, כי יש לקחת בחשבון את התיקון המשמעותי בכתב האישום. במקרה דנן מדובר בסיוע להתפרצות בלבד ולא בעבירה של התפרצות. גם לא היה תכנון מוקדם או קשירת קשר. גם לא הוכח כי הנאשם סיכן את משתמשי הדרך. הנאשם נהג אמנם ללא רישיון בתוקף, אולם בעבר החזיק ברישיון נהיגה.
9. עוד טען בא כוח הנאשם, כי מתחם העונש ההולם שהציגה התביעה הוא מחמיר מדי ואינו מתאים לנסיבות העניין. לטענתו, מתחם העונש ההולם, לאור נסיבות ביצוע העבירות ומדיניות הענישה, נע בין מאסר לתקופה של מספר חודשים שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות ועד מאסר לתקופה של מספר חודשים.
10. עוד טען כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות לביצוע העבירות: הנאשם הודה במיוחס לו; הנאשם אמנם לא פנה לשירות המבחן אולם לא ניתן לזקוף זאת לחובתו וגם אין להסיק מכך מסקנות; הנאשם צעיר ללא עבר פלילי; הנאשם היה עצור בתיק דנן מיום 29.11.16 ועד יום 1.2.17; לאחר מכן שהה במעצר בית מלא עד חודש אפריל 2017; הנאשם עתיד להשתחרר ממאסר בתיק אחר שבו נדון למאסר לתקופה של 20 חודשים בעוד כ-10 חודשים; לנאשם נולדה בת לפני מספר חודשים; הנאשם חש חרטה עמוקה ומכה על חטא.
11. מכאן עתר בא כוח הנאשם להטיל על הנאשם עונש שהוא בתחתית מתחם העונש ההולם ושיהא

בחופף לעונש שכבר הוטל עליו.

דין והכרעה

12. כתוצאה מביצוע של העבירות בהן הורשע הנאשם, נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על שלום ובטחון הציבור וכן הגנה על קניינו של הפרט, פרטיותו ושלוות נפשו. לצד זאת, נפגעה ההגנה על משתמשי הדרך. יוער, כי גם אם היה לנאשם רישיון בעבר, נהיגה ללא רישיון מסכנת את משתמשי הדרך, הלכה למעשה.
13. הפגיעה בערכים המוגנים כתוצאה מביצוע עבירות הרכוש היא ברף בינוני. הנאשם הורשע בעבירה של סיוע להתפרצות למקום מגורים ובעבירה של גניבת רכב בצוותא חדא, כאשר תפקידו התמצה באבטוח הפורצים ונהיגה ברכב שנגנב. הנאשם נהג ללא רישיון וללא ביטוח, עד שנתפס בדרכו למחסום.
14. בית המשפט העליון קבע, כי מתחם העונש ההולם **עבירה אחת** של התפרצות לבית וגניבה בצוותא, בנסיבות העניין, נע בין מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, ובין מאסר בפועל לתקופה של 20 חודשים, לצד ענישה כלכלית נלווית (ע"פ 370/14 **סלפית נ' מדינת ישראל** (25.8.14); לענישה בגין עבירה של התפרצות לצד גניבת רכב שבטווח המתחם הנזכר ראו גם: רע"פ 1052/17 **ג'ברין נ' מדינת ישראל** (12.3.17); רע"פ 916/17 **בוסקילה נ' מדינת ישראל** (18.4.17)).
15. בעבירה של סיוע להתפרצות לצד גניבת רכב, מטבע הדברים, מתחם הענישה חמור פחות מהמתחם הרלוונטי למבצע העיקרי (סעיף 32 לחוק העונשין).
16. כן יש לקחת בחשבון את מדיניות הפסיקה שעניינה נהיגה ללא רישיון, שלפיה הענישה נעה במנעד שעשוי לכלול מאסר קצר, מאסר על תנאי, פסילה בפועל ועל תנאי, לצד קנס (ראו, למשל: תת"ע(צפת) 1709-03-12 **מדינת ישראל נ' פהייד** (11.7.12); תת"ע(פ"ת) 8053-11-10 **מדינת ישראל נ' אל קאדר** (7.5.12); תת"ע(פ"ת) 1581-05-11 **מדינת ישראל נ' בוטביקה** (8.9.11); תת"ע(י-ם) 16532-09 **מדינת ישראל נ' עאטף** (16.9.10)).
17. לאור האמור, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום נע בין מאסר בדרך של עבודות שירות לתקופה של מספר חודשים ובין מאסר לתקופה של 18 חודשים, ולצד זאת, גם קנס, פיצויים, ופסילת רישיון בפועל ועל תנאי.
18. לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות:
לזכותו של הנאשם עומדת הודאתו במיוחס לו וגילו הצעיר. הנאשם היה נתון כחודשיים במעצר וכחודשיים נוספים במעצר בית;
לחובתו, עומד עברו הפלילי בעבירה של סיוע לשוד. עוד עומד לחובתו עברו התעבורתי, הכולל 12 הרשעות, שתיים מהן מאוחרות לעבירות בתיק דן.
19. מכאן, כי העונש הולם מצוי במחצית מתחם העונש ההולם, והוא כולל מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס, פיצויים, ופסילת רישיון בפועל.
20. הנאשם היה עצור בתיק דן מיום 29.11.16 ועד יום 1.2.17, ומהמאסר שיוטל עליו בתיק זה יש

לנכות את ימי מעצרו של הנאשם.

21. נכון למועד גזר הדין, נתון הנאשם במאסר לתקופה של 20 חודשים שהוטל עליו ביום 26.2.18 בת"פ (מחוזי, ת"א) 38259-08-17 בגין הרשעה בעבירה של סיוע לשוד (עת/2). מצאתי מקום לחפיפה חלקית בלבד של העונש שיוטל בתיק שבנדון עם עונש המאסר שהוטל עליו בתיק הנזכר. בהחלטה על חפיפה חלקית, לקחתי בחשבון, מחד גיסא, כי הנאשם ביצע פעמיים עבירות רכוש, בטווח של מספר חודשים, ומאידך גיסא, את הודאתו של הנאשם בתיק שלפניי את היעדר העבר הפלילי למעט העבירות שבתיק דנן ובתיק הנזכר.

22. **לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:**

- א. מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים בגין הרשעתו בתיק זה, בניכוי ימי מעצרו מיום 29.11.16 ועד יום 1.2.17. מתוך התקופה הנותרת בניכוי ימי המעצר, יצטברו 5 חודשים למאסר שנושא הנאשם בת"פ 38259-08-17 והיתרה בחופף;
- ב. מאסר על תנאי לתקופה של 10 חודשים, והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירת רכוש מסוג פשע לפי חוק העונשין, למשך 3 שנים מיום שחרורו;
- ג. מאסר על תנאי לתקופה של 5 חודשים, והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירת רכוש מסוג עוון לפי חוק העונשין, למשך 3 שנים מיום שחרורו;
- ד. קנס בסכום של 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. את הקנס ישלם הנאשם ב-10 תשלומים שווים, הראשון לא יאוחר מיום 1.5.18 והיתרה ב-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן;
- ה. הנאשם ישלם למתלונן, עד תביעה 1 פיצויים בסכום של 1,000 ₪. את הפיצויים ישלם ב-4 תשלומים שווים, הראשון ביום 1.5.18 והיתרה ב-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן;
- ו. פסילת רישיון או פסילה מלקבל רישיון לתקופה של 6 חודשים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר. רשמתי לפניי הצהרת הנאשם כי הפקיד רישיונו במזכירות בית המשפט לתעבורה בירושלים, וזאת במסגרת הליך 9415-11-16 או 8536-04-15.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, א' אייר תשע"ח, 16 אפריל 2018, במעמד הצדדים.